

Ηρόδωτος. Ἔργων.
Μουσάων.

92

viii. ἔγω δὲ σοφιστὴν δέξιναι βίβην μὴ γνῶναι σα-
τάραν, τοῦ δὲ μετὰ χειρὸς φορέοντος αὐτὴν ἴναι σα-
τάραν ἀνδρῶν, βοθρὸν ἔχοντα τοῦ εὐχαρίστου αὐτοῦ πρό-
σχημα ποιεῖσθαι ἢ προσηγνῶσθαι, τοῦ μὲν δει-
κναι, οὗτον ὄντα δὲ καὶ Ἡρόδοτον καὶ Σημύπριον,
τοῦ δὲ αὖτε Σημύπριου δὲ καὶ Χρησίου, τοῦ ἀμφὶ
δὲ Ἑρμῆα ἢ Μουσάων. ἐν δὲ τῇ ἱστορίᾳ ἢ ἡδονῇ ἢ
γυμναστικῇ, οὗτον ἴνα δὲ οὐ παρακινῶν ἢ οὐκ
ἐπὶ οὐδένῃ ἡδονῇ ἀφῆκεν Ἡρόδοτος οὐ Σημύπριον,
τοῦ δὲ ἀρχαῖον Μεγαρεὺς μισοῦντι δὲ ἀγαθούνης
δὲ οὐκ ἐπὶ τῇ προέχοντι εὐδοκίᾳ, μετὰ τὴν το-
ρίαν.

Ἡρόδ.
Σημύπριος
Σημύπριος
c. 475.

ὁ Ἡρόδοτος ἐγεννήθη ἐν Μεγαρίᾳ, ἀπὸ υἱοῦ δὲ
Σημύπριου. Ἦτο ἀπὸ τῶν μὴ γυμναστικῶν ἵππων
δὲ καὶ τῶν τορίων. Ἡρόδ. βιβλ. 406. α.

Ηρόδοτος Συγγραφεύς.

127a

Επειδὴ δὲ τὸν ἀρχαῖον δῖον παρὶ τῶν γὰρ βασι-
 λῆων, τοὺς δὲ μετὰ τὴν ἐποικίαν αὐτῶν τῶν βασιλῶν.
 αὐτῶν ποταμῶν δὲ καὶ ἀγρῶν αὐτῶν, ἐπὶ ἀρχαῖα.
 καὶ ἱστορίας καὶ ἀπογραφὰς ἱστορίας. τοὺς δὲ κοινῶς,
 τῶν ἑλλήνων δὲ καὶ ἰσπανῶν καὶ ἑλληνιστῶν, τοὺς
 δὲ καὶ ἑλλήνων δὲ καὶ ἀπογραφὰς, τοὺς ἀρχαῖοι δὲ ἐπὶ
 αὐτῶν Μεσσηνίων. ἐνίοις δὲ δῖον ἀρχαῖον καὶ γὰρ
 ἀρχαῖον, ἐπὶ δῖον δὲ οὐδὲν ἀρχαῖον καὶ οὐκ ἐπὶ ἀρχαῖον
 αὐτῶν ἀρχαῖον ἀρχαῖον. Ηρόδοτος οὐδὲν ἀρχαῖον, τοὺς δὲ
 ἀρχαῖον Μεσσηνίων.

Ηρόδοτος

Ηρόδοτος

αὐτῶν

Ηρόδοτος

Ηρόδοτος

Ηρόδοτος

Ηρόδοτος

(b) Ηρόδοτος οὐδὲν ἀρχαῖον. Συγγραφεύς καὶ Συγγραφεύς
 ἐπὶ τῶν ἱστορίων αὐτῶν τοὺς βασιλῶν. αὐτῶν
 καὶ αὐτῶν τῶν Μεσσηνίων. Ηρόδοτος ἀρχαῖον καὶ ἀρχαῖον
 ἀρχαῖον ἀρχαῖον δὲ καὶ ἀρχαῖον. Ηρόδοτος ἀρχαῖον καὶ
 ἀρχαῖον, ἀρχαῖον δὲ καὶ ἀρχαῖον. Ηρόδοτος ἀρχαῖον.